[K. J. Mortensen.]

Må jeg så gøre opmærksom på, at jeg finder angrebene på en bestemt faggruppe, nemlig typograferne — det fremgik af hr. Glistrups udtalelser her fra talerstolen — mindre pæne, da disse ikke er til stede og kan forsvare sig, og hr. Glistrup ved også godt, at det er ikke typograferne, der bestemmer sådan noget. Det plejer normalt at være valgbestyrelsen, ellers kunne man få trykt et andet sted.

Med hensyn til omvalg kunne der selvfølgelig dikteres et sådant, men nu skal hr. Glistrup med flere jo tænke på, at et omvalg betyder en mængde papirarbejde, en mængde venten og eventuelt en udskiftning herinde, og jeg mener ikke, at vi skal fremme disse ting. Tværtimod mener jeg, at fejlene ikke er af en sådan karakter, at de bør medføre mere papirarbejde end højest nødvendigt.

Må jeg så tage afstand fra en udtalelse i betænkningen. Der står i mindretalsudtalelsen fra fremskridtspartiet, at man mener, at langt størstedelen af Danmarks befolkning overtræder indkomstskattelovene. Jeg kunne da godt tænke mig at vide, om det er en målsætning for partiet, eller det er en injurie over for Danmarks befolkning, for sådan ser jeg den i hvert fald, og jeg må i allerhøjeste grad tage afstand fra den.

Må jeg så sige til hr. Freddy Madsen, der siger, at man ved ikke, hvor mange der har stemt rigtigt i Randers, og bl.a. henviser til udtalelser i aviserne af folk, der mener, de har stemt forkert, at hr. Freddy Madsen ved også godt, at vi i udvalget fik en hel del henvendelser fra vælgere, som mente at have stemt rigtigt og protesterede. Jeg har ikke lagt vægt på disse henvendelser og udtalelser om, hvor man har stemt. Jeg mener, at det ifølge valgloven er sådan, at en afstemning er hemmelig, og så skal man ikke bagefter hverken skrive under på erklæringer eller udtale sig til avisen om, hvor man har sat sit kryds.

Så vil jeg gerne sige til hr. Stinus, at jeg tror nok, at han og jeg er meget, meget nær ved at være enige. Det, vi her har fundet, gør ikke den pågældende uværdig, er ikke skattesnyderi, som hr Stinus anførte. Det fremgår af de oplysninger, som udvalget har fået fra finansministeren, at der er tale om grov uagtsomhed. Det er ikke helt det samme som skattesnyderi. Hvis der var tale om skattesnyderi, lå forholdene helt anderledes. Der skal ingen tvivl være om, at man fra mit parti går ind for, at skattesnyderi ikke skal være tilladt. Der skal heller ingen tvivl være om, at når vi i betænkningen har indsat disse bemærkninger, der ændrer en tidligere beslutning fra folketinget, er det ud fra den betragtning, at vi mener, at der bør indhentes oplysninger fra såvel skattevæsenet som rigsregistraturen om, hvordan folketingsmedlemmerne har forholdt sig. Jeg ved godt, at det er en ny måde at behandle det på, men jeg mener, det må være rigtigt.

Nu står jeg med et citat, jeg lige har fået stukket i hånden fra Ny Dag, 17. december 1973, hvor et medlem her i tinget siger:

„Jeg er ikke uværdig til folketinget trods skattebøde for skattesnyderi på 14.000 kr.“

Vi er enige om, at denne sag, når den kommer ad den rette kanal, skal rejses.

Må jeg til gengæld sige til hr. Stinus, at vi kan ikke køre på disse avisudtalelser. Jeg er også citeret i et dagblad fra i går for at have udtalt mig i denne sag, som jeg først fandt ud af eksisterede, da jeg læste dagbladet i går. Man skal altså lige være opmærksom på, at vi skal ikke heller hænge smeden ud, hvis det er bageren, det er galt med. Derfor må vi have de konkrete oplysninger gennem udvalget for forretningsordenen og præsidiet via finansministeren og via rigsregistraturen.

Glistrup (FP):

Om Bové-sagen udtalte hr. Poul Boeg, at den var præget af forvirring. Jeg synes nok, det er at bruge stærke ord, men det er i hvert tilfælde helt forkert, som hr. Niels Helveg Petersen var inde på, at det skulle være forvirring, der kan tilskrives fremskridtspartiet. Al forvirring i Bové-sagen hidrører udelukkende fra de fejl, der blev begået af amtmanden over Århus amt. Fremskridtspartiets linje er klar og konsekvent.

Valgloven indeholder to frister i § 25. Efter § 25, stk. 1, skulle der senest lørdag den 24. november 1973 være indgivet kandidatanmeldelser, og efter den tid kunne der ikke komme flere kandidatanmeldelser. Ergo sørger fremskridtspartiet for at få flest muligt kandidatanmeldelser ind, sådan at denne frist ikke bliver en rottefælde, der